

۱۰

سفر شخصیت‌های مشهور کارتونی به بیت المقدس

سفر شخصیت‌های مشهور کارتونی

۱۱

کنسرواتوار تهران «مولود کعبه» را منتشر کرد

فرهنگ

شنبه ۹ اسفند ۱۳۹۹ :: شماره ۵۸۸۷

۱۲

توقف «ماموریت» کروز

صحنه

انیمیشنی که تئاتر می‌شود

انیمه معروف «شهر اشباح» ساخته هائاتو میازاکی به صورت یک نمایش اجرا می‌شود

اقتباس‌های ادبی سابقه چندین ساله دارد، تبدیل نمایشنامه‌ها به فیلم سینمایی هم عمر درازی در صنعت سینما دارد و حتی اجرای یک فیلم سینمایی در قالب نمایش هم اتفاق بی‌سابقه‌ای نیست، اما کمتر پیش می‌آید که یک اثر انیمیشنی تبدیل به تئاتر شود. البته اگر بدانیم که آن انیمیشن شهر اشباح است، به کارگردان هائاتو میازاکی حتما بیشتر حیرت خواهیم کرد. چون تبدیل انیمیشن آن هم از جنس آثار میازاکی به نمایش، حتما کار ساده‌ای نیست. ماجرا از این قرار است که ایسنا به نقل از هالیوود ریپورتر، خبر داده قرار است این اقتباس نمایشی با همکاری کامل استودیو جیبلی ژاپن ساخته شود و جان کایرد که پیش از این با تئاتر «بینوایان» برنده جایزه تونی شده بود، کارگردانی آن را برعهده خواهد داشت. این نخستین باری است که اقتباسی از انیمه معروف شهر اشباح روی صحنه تئاتر می‌رود و قرار است این نمایش اولین بار در فوریه ۲۰۲۲ در توکیو رونمایی شود و کمپانی بزرگ ژاپنی «توهو» نیز تهیه‌کننده این نمایش خواهد بود.

انیمه شهر اشباح در سال ۲۰۰۱ براین نخستین به نمایش گذاشته شد و خیلی زود با کسب موفقیت‌های بین‌المللی از جمله جایزه اسکار بهترین انیمیشن و خرس طلای بهترین فیلم جشنواره برلین به یک پدیده فرهنگی بدل شد و توانست به فروش جهانی ۳۵۵ میلیون دلاری دست پیدا کند. قهرمان داستان شهر اشباح مانند بیشتر آثار میازاکی نیز یک دختر جسور و باهوش است. این دختر که چیهیرو نام دارد، به همراه پدر و مادرش به یک خانه جدید نقل مکان می‌کند و خیلی زود درگیر دنیای اشباح می‌شود. چیهیرو باید از همه هوش و ذکاوت خود برای رهایی از این دنیا و بازگشت به دنیای انسان‌ها استفاده کند. داستان تولید این فیلم هم به زمانی برمی‌گردد که میازاکی بعد ۳۶ سال فعالیت حرفه‌ای و زمانی که در اوج بود، از دنیای کارگردانی خداحافظی کرد که جایی برای استعداد‌های جوان‌تر باقی‌نماند. اما در سال ۲۰۰۱ دوباره به عرصه کارگردانی بازگشت و فیلم شهر اشباح را ساخت. این فیلم رکورد پرفروش‌ترین انیمیشن در جهان را به خود اختصاص داد و جوایز خرس طلایی برلین در سال ۲۰۰۲ و اسکار ۲۰۰۳ را از آن میازاکی کرد. میازاکی در طول بیش از ۵۰ سال فعالیت هنری خود به موفقیت‌های فراوانی دست یافته و یکی از مشهورترین و تاثیرگذارترین انیماتورهای تاریخ سینما محسوب می‌شود.

خون والقلم و مایسپترون

به مناسبت وفات حضرت زینب(س)
سراغ شهیدان مدافع حرم این بانوی بزرگ اسلام رفته‌ایم
که در سال‌های اخیر شاخص شده‌اند

گفت‌وگو با مجتبی حیدری، عکاس اجتماعی درباره یک نمایشگاه عکس جنجالی که خبرساز شده است

فقر فروشی هنری!

اگر توجه کنیم که سهم فتوژورنالیست‌ها یا همان عکاسان خبری در آغاز و پیش‌بردن عکاسی اجتماعی، به قصد بازتاب‌دادن ناعدالتی‌ها در سطح جامعه، سهمی به سزا و غیرقابل انکار بوده است آن‌وقت فرق «روزنامه» با «گالری» بیشتر ملتفت‌مان خواهد کرد که در داستان نمایشگاه «پرنسس‌های کوره» و لقوآن چه اتفاقی افتاده است. علی‌صوفی، عکاسی که در نمایشگاه قبلی خود با عنوان «همین حوالی» هم به موضوع کودکان کار در کوره‌پزخانه‌ها نگاهی خاص انداخته بود، حالا در نمایشگاه دومش با موج واکنش‌های منفی مواجه شده است؛ واکنش‌هایی که می‌گوید میانی اخلاقی جامعه حاضر نیست بپذیرد که می‌توان برتن دختران کوچکی که نیازمندان روز خود هستند و آرزویی جز سیر شدن و آرامش یک روز پربازی بدون اجبار شغل سخت آجرپزی ندارند، لباس پرنسس‌ها را پوشاند و با پرتوهای پرازم آنها در نمایشگاهی آن‌سوی دنیا در لندن، سرمایه و شهرت خرید. گالری «کاما» هم دیروز اعلام کرد «به‌منظور تحقیقات بیشتر در مورد برپایی نمایشگاه پرنسس‌های کوره و احترام به نظر منتقدین» میزبان «پرنسس‌های کوره» نخواهد بود تا بار دیگر، تاریخ عکاسی نشان دهد که رابطه فرامتنی میان سوژه و عکاس می‌تواند چقدر مهم تعیین‌کننده باشد.

روزنامه با گالری فرق دارد

رابطه میان سوژه و عکاس از جنبه اخلاقی همیشه موضوعی بحث‌برانگیز و جنجالی بوده است. از قابی در سودان جنوبی که لاشخوری را در انتظار مرگ کودک قحطی‌زده نشان می‌دهد تا تصویری از یک خرس قطبی در حال جان دادن روی یخ‌های نروژ، عکاس‌ها همواره در معرض این سوال اخلاقی قرار گرفته‌اند چرا زمانی را که می‌توانستند به نجات دادن سوژه اختصاص دهند، برای ثبت عکس صرف کرده‌اند؟ ماجرا این است که کمتر تماشاگری می‌تواند به عکس‌های جنجالی اجتماعی، جنگ، طبیعت، تبلیغاتی و حتی نجومی نگاه کند و به فرآیند ثبت قاب‌ها، وقعی ننهد. اساساً در برخی از این شاخه‌ها، خودفرآیند ثبت تصویر است که حظ تماشا‌ی قاب یا هیجان و تاسف آن را دوچندان می‌کند و بستر نمایش عکس هم در سختی قضاوت‌ها نسبت به این فرآیند می‌دمد. بله! روزنامه با گالری فرق دارد. در اولی قصد شما، اطلاع‌رسانی از یک معضل است و در دومی، ایده‌ای را پردازش می‌کنید تا بفروشدید و سهم سوژه فقیر، چیزی بیشتر از فروکاستن کرامت انسانی و تاسف سرمایه‌دارانی که به تماشای گالری می‌آیند نخواهد بود.

قضاوت نکنیم

گاهی جدا کردن مرزهای رفتار حرفه‌ای از برخورد اخلاقی سخت می‌شود؛ مثل وقتی که هنرمند قصد دارد تصویری از درد و فقر را به نمایش بگذارد اما اخلاقیات دست و پایش را می‌بندد یا رفتار حرفه‌ای، هنرمند را از انسانیت دور می‌کند. عکس‌هایی در تاریخ هنر عکاسی هستند که عکاسان برای ماندن پشت دوربین و انجام وظیفه به جای کمک‌کردن به سوژه سرزنش شده‌اند. شاید عکس‌های مجموعه «پرنسس‌های کوره» در همین بزرگه بین اخلاق و کنش حرفه‌ای خلق شده باشد و همین بهانه‌ای شد به سراغ

وناگاهان دنیایی دیگر

توضیحات این عکاس اجتماعی حکایت از آن دارد که فضای کوره‌پزخانه‌ها به نوعی مورد سو استفاده قرار می‌گیرد؛ حیدری توضیح می‌دهد که شاید این اتفاق تصمدی نباشد اما توضیح می‌دهد: گاهی ما با این خیال که داریم رویاهای کودکان کوره‌پزخانه را تحقق می‌بخشیم، همه آنها را به یک رستوران بسیار شیک و گران دعوت می‌کنیم و غذایی به آنها می‌دهیم که اصلاً در برنامه عادی زندگی این بچه‌ها جایی ندارد و نخواهد داشت! حالا به پدر و مادری فکر کنید که قرار است در آینده جوابگوی توقعات این بچه‌ها باشد و شرمندۀ آنها شود. این بچه‌ها ناگاهان و بی‌مقدمه با جهانی روبه‌رو می‌شوند که برای رسیدن به آن ممکن است در آینده دست به هر کاری بزنند. من نمی‌توانم اتفاقی که در نمایشگاه «پرنسس‌های کوره» رخ داده را قضاوت کنم ولی می‌دانم حتماً نیتشان خیر بوده، فقط لازم است افراد یا نهادهایی باشند که به این نیت‌های خیر جهت بدهند.

همذات‌پنداری با سوژه‌ها

من خودم را جای سوژه‌های عکاسی می‌گذارم، جای بچه‌های کوره‌پزخانه و هر کسی که مقابل دوربینم قرار می‌گیرد. کودکی من در فراه کامل نبوده، پدرم کارگر بود و من با فقر بیگانه نیستم. خاطرات آن سال‌ها کمک می‌کند خودم را جای بچه‌های بگذارم و حتی جای پدر خانواده که نخواهم به هر قیمتی نظر دیگران را جلب کنم. ضمن این‌که برای برنامه‌های مختلف از مشاوره افراد متخصص از جمله مشاورهای جامعه‌شناس و روانشناس کمک می‌گیریم. در نهایت مهم‌ترین مرزی که وجود دارد انسانیت است. [✍](#)

به خاطر دارم سال‌ها پیش وقتی از کوره‌های آجرپزی عکاسی کردم، دلم می‌خواست به بچه‌های آنجا کمک بکنم. نمی‌شد غرور و آینده بچه‌ها را ندیده گرفت و به همین دلیل ما یک مسابقه برگزار کردیم و به برنده‌ها توپ و لباس و کفش ورزشی جایزه دادیم و آنقدر این مسابقه را بین بازنده‌ها ادامه دادیم تا همه بچه‌ها در نهایت برنده شوند و جایزه بگیرند. سال بعد وقتی بچه‌ها مرا می‌دیدند سراغ برگزاری مسابقه را می‌گرفتند.

تولیدات مربوط به شهدای مدافع حرم در سال‌های اخیر بسیار رونق گرفته که از جمله این تولیدات، مربوط به شهید حججی است

بازی با آتش‌نشانی

اسباب‌بازی‌های جدید کانون با همکاری آتش‌نشانی، سازمان بین‌المللی دانشگاهیان و چند بخش خصوصی و دولتی دیگر تولید شده‌اند پنج سرگرمی و اسباب‌بازی جدید کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان به نام‌های شوان، طوطی و بقال، سیم‌رغ، حامی ایمنی و تئاتر اسباب‌بازی در ششمین جشنواره ملی اسباب‌بازی رونمایی شد. روابط عمومی کانون خبر داده این اسباب‌بازی‌ها با مشارکت بخش خصوصی و دولتی از جمله آتش‌نشانی تولید شده‌اند.

محسن حموله، مدیرکل سرگرمی‌های سازنده و بازی‌های رایانه‌ای کانون و دبیر ششمین جشنواره ملی اسباب‌بازی می‌گوید برای ساختن آینده، نیازمند ملزوماتی هستیم که بخش عمده آن از طریق بازی فراهم می‌شود و سیدجلال ملکی، سخنگوی سازمان آتش‌نشانی و خدمات ایمنی شهر تهران نیز درباره تولید اسباب‌بازی «آتش‌نشان؛ حامی ایمنی» توجه بیشتر به مسائل فرهنگی ا در جامعه کلید اصلی رفع مشکلات دانست و گفت: گرچه کار آتش‌نشانان بیشتر سخت‌افزاری است اما اهمیت مسائل فرهنگی در حل بسیاری از مشکلات جامعه را متوجه هستیم. ملکی بابیان این‌که برای راه‌اندازی یک ایستگاه آتش‌نشانی میلیاردها تومان از بودجه کشور باید هزینه شود، افزود، با نگاه فرهنگی در مدیریت شهری می‌توان بسیاری از این هزینه‌ها را کاهش داد. وی یکی از راهکارهای ارائه آموزش‌های ایمنی را بهره‌گیری از سرگرمی‌ها و اسباب‌بازی‌های کودکان عنوان و خاطرنشان کرد: توجه به مسائل فرهنگی و حوزه بازی و اسباب‌بازی می‌تواند یکی از بهترین ابزارها برای جلوگیری از حوادث و آسیب‌های حوزه ایمنی باشد.

محمدرضا شمشیرگر، مدیرعامل سازمان بین‌المللی دانشگاهیان در ایران نیز در زمینه دلیل ورود دانشگاهیان به حوزه تولید اسباب‌بازی و مشارکت این سازمان با کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان در تولید شوان توضیح داد، «شوان» یک اسباب‌بازی دوستدار محیط‌زیست است. عماد ارغند، طراح بازی «طوطی و بقال» نیز درباره این بازی توضیح داد: این بازی براساس متون کهن فارسی طراحی‌شده و ساخت این محصول، تجربه بسیار خوبی بود که ما را با نکته‌ها، پندهای نهفته در ادبیات کهن آشنا کرد و امیدواریم در تأمین کیفیت و تولید محصولاتی از این جنس همواره پیشرو باشیم. بازی رومی‌زی «سیم‌رغ» با طراحی آیدین مهدی‌زاده برگرفته از منطق‌الطیر عطارنیشابوری و «مجموعه تئاتر اسباب‌بازی» باطراحی احمد شهدادی، کارشناس سرگرمی‌های سازنده و باصول رایانه‌ای کانون عنوان دو محصول دیگر این حوزه بود که از سوی اداره‌کل سرگرمی‌های سازنده و بازی‌های رایانه‌ای کانون پرورش فکری کودکان و نوجوان تولید و رونمایی شد.